

МІЖВОЄННИЙ ДРОГОБИЧ: ДО ХАРАКТЕРИСТИКИ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА УПРАВЛІННЯ

Історія Дрогобича міжвоєнного періоду неодноразово притягувала увагу дослідників. Можна стверджувати про те, що, назагал, інтенсифікація досліджень розпочалася у 80 – 90-х рр. ХХ ст. На нашу думку, вона пов'язана з публікаціями у збірнику українців діаспори “Дрогобиччина – земля Івана Франка” (1973 – 1986), а також з дослідженнями дрогобицьких науковців. Починаючи з 1995 р., нагромаджувалися документальні матеріали у збірнику поляків – вихідців з Дрогобиччини “Ziemia Drohobuska” (нещодавно збірник трансформувався у видання “Biuletyn Stowarzyszenia Przyjaciół Ziemi Drohobuskiej”)¹.

Інформативний потенціал свідчень про міжвоєнний Дрогобич узагальнений у відповідному розділі “Нарисів з історії Дрогобича” (автори Л. Тимошенко, М. Сеньків)². У даному розділі авторами було зроблено спробу розкрити проблему міжвоєнного Дрогобича, показати життя міської громади після руйнівних наслідків Першої світової війни, розкрити національні взаємостосунки, утвердження та домінування польської влади. Водночас, у кількох публікаціях порушено ряд проблем міжвоєнного Дрогобича: мистецькі³, політичні⁴, культурно-національні⁵ та етносоціальні⁶.

Серед публікацій польських істориків, відзначимо наково-популярне видання Станіслава Ніцеї “Кресове тримісто: Трускавець – Дрогобич – Борислав”, в якому історії Дрогобича присвячено чи не найбільше уваги⁷. Дослідник розкриває громадське-політичне, господарське, культурно-освітнє та спортивне життя міста, яке ілюструється сільветками видатних мешканців. Ряд сюжетів, написані з великою майстерністю і є досить реалістичними. Однак, С. Ніцея порушує проблеми, які більшою мірою стосуються життя польської та єврейської громад, в ущерб українській. Як видається, автор явно гіперболізує успіхи польської громади в розвитку міста. Так само, описуючи біографії людей, похованих на головному міському цвинтарі по вул. Трускавецькій, С. Ніцея свідомо оминув українські поховання. На думку Л. Тимошенка, авторові так і не вдалося остаточно відійти від “кресових” стереотипів польської гуманітаристики⁸.

Одним із найкращих публіцистичних творів біографічного характеру, в якому досить детально та об'єктивно проілюстровано життя та стосунки дрогобичан різних національностей, є книги Анджея Хцюха “Атлантида” та “Місяцева Земля”⁹.

Підсумовуючи історіографічний огляд, зазначимо, що чимало моментів міжвоєнного Дрогобича ще не знайшли відображення в літературі. Передовсім, це стосується функціонування місцевих органів влади та управління, без чого, зрозуміло, важко уявити історію міста тієї доби. Ставлячи завдання реконструювати порушену проблему, прагнемо висвітлити структуру міських органів влади, акцентуючи увагу на уряді президента міста та магістраті, на законодавчих ініціативах та гуманітарних заходах, а також показати інтереси національних громад, які перетиналися в магістраті. Вирішення поставлених завдань стали можливими у результаті вивчення джерел до історії міста, переважно архівного характеру.

Після буремних подій Першої світової та українсько-польської війни, ситуація в Дрогобичі кардинально змінилася, головним чином в контексті політичного життя, адже колишні учасники ЗУНРУ та їх прихильники на початку 20-х рр. ХХ ст. не мали змоги посісти керівні посади в урядницьких інституціях міста. Вже на початку 30-х рр. ситуація суттєво покращилась, адже значна частина українців, була уведена до складу різноманітних міських органів управління, опікунського та дорадчих комітетів магістрату.

На початку міжвоєнного періоду, керівника міста не вибирала міська громада: він призначався зі Львова. На це вказують декілька віднайдених документів. Так, 10 червня 1920 р. у тимчасовий уряд гміни Дрогобича Львівське намісництво призначило 25 членів (див. Таблицю 1). Керівний склад ради утворювала група: Матеуш Міхал Баліцький – керівник, д-р Леон Пельчар – заступник, чотири асесори: Ігнацій Лобос, Йозеф Хуллес, Павло Динасевич, д-р Міхал Пеховіч (усі – поляки)¹⁰.

30 квітня 1921 р. на адресу староства та уряду гміни було надіслано додаткове розпорядження, яке фіксувало кризу в організації міської влади (управи гміни), що пов'язувалася із затримкою введення відповідних змін щодо “очищення” стосунків влади, а також прагненням невідомої групи заволодіти керівництвом з класовою чи навіть роз'єднавчою метою. До староства та управи міста зверталися численні депутації, які прагнули отримати найбільше мандатів, для здійснення захисних заходів, у зв'язку з важкою ситуацією. Дискусії тривали декілька днів, однак головне питання – узгодження кандидатури на посаду голови міської управи, на яку було запропоновано доктора Міхала Пеховича, керівника місцевої організації Національно-демократичної партії Польщі, – не вирішувалось. Водночас, повітовий уряд виставив кандидатуру інженера Станіслава Клеї, радника будівельного управління, керівника відділу регуляції ріки Тисмениці, який характеризувався як політично незаангажована особа, що докладно знає місцеві стосунки¹¹.

Окреслена ситуація, могла привести до подальшого затягування справи і спричинитися до хаосу та формування “нездорової атмосфери”. Дрогобицький староста просив дозволу в дирекції суспільних робіт на затвердження кандидатури С. Клеї¹².

13 (19) травня 1921 р. датується відповідь на згаданий запит тимчасового уряду гміни Дрогобича і дрогобицького старости, в якій було дано згоду щодо кандидатури С. Клеї¹³. 28 травня Тимчасове управління гміни м. Дрогобича отримало відповідь на лист від Кресової Дирекції Публічних Робіт у м. Львові (ОДРП), в якій С. Клея не був затверджений. Водночас, рекомендувалося, за погодженням з урядом гміни, знайти іншу відповідальну особу, наприклад, якогось чиновника, який би був активним та мав достатній авторитет. Замість кількох заступників, пропонувався один, число асесорів мали скоротити. Староста повіту, повинен був вирішити питання протягом п'яти днів¹⁴.

1 червня 1921 р. Дрогобицький повітовий відділ дав згоду на зміни у керівництві міста і призначив його склад: Леон Реутт – керівник гміни, з оплатою 500 зл. щоденно; д-р. Адольф Рейтер – заступник керівника, асесори: Адольф Лянгер, Станіслав Клея, Йозеф Хуллес, Матеуш Мельнарович, Станіслав Вишинський. Решта складу уряду залишилася без змін¹⁵.

У міжвоєнний період було відроджено посаду президента міста. Особа, яка призначалася на цю посаду, проходила люстрацію з боку польської служби державної безпеки. Такий підхід був закономірним, оскільки диктувався політикою уряду Юзефа Пілсудського. Відтак, першим президентом-бургомістром Дрогобича став уродженець

Львова Леон Реутт (роки президентства – 1921 – 1931 рр.), який тричі успішно переобирався. На жаль, його біографія маловідома, однак нам вдалося віднайти декілька цікавих джерельних свідчень щодо його діяльності. За спогадами Є. М. Пілецького, Леон Реутт народився 14 квітня 1883 року у місті Львові. Батько Леона Густав був інженером, зі шляхетської родини гербу Гоздава, що походила з околиць Вітебська. Леон мав брата Кароля і сестер Марію та Софію. Здобувши освіту у державній гімназії ім. Франца Йосифа I у Львові, він продовжив своє навчання на факультеті земельного будівництва Львівської Політехніки. У 1910 р. розпочав трудовий шлях у департаменті шляхового господарства Дрогобича¹⁶.

Є. М. Пілецький стверджує, що Л. Реутт був людиною, яка зуміла вміло лобювати інтереси представників двох домінуючих національних громад: польської та єврейської¹⁷. Вочевидь, у перші роки післявоєнного облаштування міського життя, українська громада не допускалася до міських структур управління. Водночас добре відомо, що, принаймні, до початку 30-х рр., міська поліція та спецслужби Польщі вели серйозні переслідування українців, які належали, як до правих, так і лівих підпільних політичних партій і організацій (УВО, ОУН, УНДО, КПЗУ, та ін.), і так чи інакше обстоювали та пропагували незалежність Західної України.

З іншого боку, Л. Реутт відіграв важливу роль в реорганізації соціально-економічного життя Дрогобича. На його долю припала важка місія відбудови міста. Так, саме під його керівництвом була збудована нова ратуша. У 1928 – 1933 рр. місто спроектувало та здійснило будівництво нового водогону з с. Урожа, протяжністю 20 км.¹⁸ Про особливості та важливість цього проекту Л. Реутт виголосив у своєму рефераті на XII засіданні “Газовиків і Водопровідників Польських” у Дрогобичі у 1930 р. Звертаючись до історії, він слушно нагадав про те, що місто завжди потерпало від нестачі води, через погано розвинуті системи водопостачання¹⁹.

У 1922 р. магістрат приготував проект, але його можна було реалізувати лише коли б відбулося вигідне кредитування, влада також не спішила з його реалізацією, через те що він був підписаний до війни, і в ньому не було прописано кінцевих термінів реалізації. Проблему було вирішено за допомогою Арбітражного Суду, та за згодою обох сторін. Наступним кроком магістрату було призначення керівником проекту професора, доктора Антонія Надольського²⁰.

Доповідач повідомляє, що після змін в керівному складі програми роботи з її реалізації розгорнулися досить швидко. Так, у 1925 р. проводиться постачання води у перші пробні колодязі і очисні клепані збірники, які знаходилися ще з часу Першої світової війни в районі “Залісся”. Частина реферату стосувалася безпосередньо інженерних конструкцій. Щодо якості води, вона була середньо твердою, не містила заліза, відповідала споживчим нормам (експертизу проводив Національний інститут продовольчих і споживчих товарів у Кракові)²¹.

Роботу водогону повинні були задовільняти дві електропомпи, які були замовлені в Жихліні (фірма Браун-Бовері), і один трансформатор фірми “Сіменс”. Кошторис водогону становив три з половиною мільйони злотих. Місто не мало таких коштів, і щоб зреалізувати проект, взяло позику в банку Ощадної каси на 20 років починаючи від 1 липня 1932 р. Таким чином, проект мав закінчитися десь аж у 1952 р.²² Щоб не довести міську казну до заборгованості, було детально проаналізовано не тільки платоспроможність населення, але й кількість споживачів у місті. Для цього відбувся розподіл міста на два райони: центр та близькі забудовані райони, передмістя²³.

Перший район – це район примусу водопідключення, що своєю чергою означало, обов'язкову оплату за воду, яка становила 1 зл. за 1 куб. м., другий – у залежності від житлового будинку, хоча також приблизно становив 1 зл. У цілому програма дозволяла досить інтенсивно реалізувати роботу, адже усі зацікавлені жителі платили за свою ж воду. Відтак, річний дохід мав складати – 219 912 зл. з першого району, та 126 850 зл. – з другого. Також доповідач повідомляє, що у великій кількості воду будуть брати заводи, залізничне депо та в'язниця. На закінчення президент доповів, що станом на вересень 1930 р., проводяться роботи при джерелах та першому водосховищі. Проект мав недоліки: зокрема, виявилось, що не до всіх будинків було проведено водопостачання²⁴.

Окрім того, Л. Реутт розпочав покриття міських вулиць бітумним асфальтом. Так, було повністю заасфальтовано Стрийську вулицю від Ринку до залізничної станції. Водночас, відбувалося масове підключення телефонів у адміністративних та приватних будинках. Так, станом на 1932 р. у місті вже налічувалося 550 абонентів. Важливою заслугою урядування Л. Реутта була заміна освітлення міських вулиць з газових ламп на електричні, проводилася електрифікація міських помешкань. У 1929 р. магістрат гідно оцінив роботу свого президента і на знак подяки запропонував розмістити у ратуші його портрет. Склавши повноваження, Л. Реутт отримував фінансову винагороду за свою працю. Сума, яку отримував колишній бургомістр складала 200 зл. і записувалася міському бюджеті, як “дар благодаті”²⁵. У 1929 р. за сприяння Л. Реутта вийшов друком путівник по Дрогобичу, в якому подавалася коротка довідка та ілюстрації визначних споруд міста²⁶.

Л. Реутт був також активним членом різних громадських товариств, клубів та союзів Дрогобича. Його діяльність простежується у дрогобицькому “Товаристві союзу стрілецьких друзів”, яке було засноване 3 березня 1930 р. Припускаємо, що Л. Реутт у товаристві обіймав посаду заступника голови, на що вказує один із протоколів установчих зборів товариства, де прізвище першого президента у списку займає другу позицію після старости дрогобицького повіту Станіслава Порембальського. Члени організації ставили метою організацію відчитів, співбесід, театральних вистав; отримання допомоги для організації навчальних курсів, військової підготовки та фізичного виховання²⁷.

Також Л. Реутт був членом “Товариства середньої технічної школи у м. Дрогобичі”, яке було засноване 25 листопада 1926 р. Можливо, що Л. Реутт був одним із засновників даного товариства. Також він долучився до розробки та затвердження статуту організації. У лютому 1935 р. припинив свою діяльність у товаристві, можливо, з причини вступу до нього Р. Яроша²⁸.

1931 рік у житті Леона Реута та міської громади, ознаменувався загостренням політичної боротьби²⁹, яку врешті виграв Раймонд Ярош. Вочевидь, ситуація настільки загострилась, що колишній президент переїхав до Львова.

З 1931 по 1937 рр. президентське крісло Дрогобича обіймав польський магнат, довоєнний бургомістр Дрогобича та власник Трускавця Раймонд Ярош. Польський радикал, представник “групи промисловців”, опозиціонер до так зв. політичної “нафтової групи”. Р. Ярош був чи не єдиним представником польської національної громади, який умів більш-менш врівноважено лобювати в дрогобицькому магістраті та навіть Варшавському сеймі інтереси та потреби різних національних громад (польської, української та єврейської)³⁰.

Про виконання Р. Ярошем функцій президента міста та про роботу магістрату під його керівництвом, дізнаємося з протоколів засідань міської ради. У них подавалася різнопланова інформація. Зокрема, в одному з протоколів від 29.01.1933 р. дізнаємося про конфлікт між доктором Р. Барановським та доктором Л. Танненбаумом. Це був конфлікт між двома політичними клубами, між якими опинився бургомістр Р. Ярош³¹.

На засіданнях міської ради розглядалися питання: формування та наповнення міського бюджету та його зміни, продаж муніципальної землі, затвердження осіб відповідальними за ділянки у місті та ін. Систематичні засідання вів Р. Ярош, а в часі його відсутності – заступник.

Протоколи магістрату засвідчують, що міська влада досить докладно розглядала питання та проблеми, що на той час існували у місті. Це стосувалося різних сфер життя. Так, у протоколі від 14.06.1933 р. дізнаємося про виконану роботу по ремонту доріг та тротуарів³². У підпункті про “міські електричні мережі” вказується на заміну та укріплення вже існуючих електропроводів на конкретних вулицях. Звідси дізнаємося, які вулиці на 1933 р. мали нічне освітлення: Т. Чацького, І. Франка, Крита, Св. Юра, Завіжна³³. Це свідчить про стабільну роботу підлеглих магістрату фірм, які забезпечували догляд за інфраструктурою. Підпункт “водопостачання” інформує про нові підключення, який за урядування Р. Яроша вже було 18. Між іншим дізнаємося й про те, що за перший рік відбулося 4 прориви труб, натомість 14 стічних ям було підключено до загальної каналізації та встановлено 3 нові стічні ями³⁴.

Герман Крігель запропонував прийняти статут про оподаткування власників собак. Статут стосувався мешканців гміни міста Дрогобич, які у обов'язковому порядку мали платити податок³⁵. Щодо пропозиції оподаткування громадських забав, ігор та видовищ, то ситуація була особливо складною, оскільки оподаткування стосувалося національних товариств. Скажімо, оподаткуванню підлягали такі види розваг: тоталізаторні ігри, театральні вистави і виступи вищої художньої вартості, концерти не пов'язані з іншими атракціями, музейні експозиції, також доповіді і презентації, катання на ковзанах, публічні розваги і видовища, які не мають прибуткової мети і керуються виключно на основі права діючих товариств і клубів, кінні забіги, сатиричні вистави, танцювальні та дитячі ігри та ін., циркові вистави, вар'єте і кабаре, спортивні імпрези³⁶.

Про адміністративно-територіальний поділ міста, дізнаємося з того ж протоколу. Дрогобич поділявся на 11 округів, котрі мали своїх соціальних опікунів та заступників, які обиралися на посади терміном на три роки. Округ 1: Ринок, Малий Ринок, Ковальська, Чацького, Столярська, Шкільна, Слюсарська, Лазенна, Риб'я, Шевська, Крашевського, Гарбарська, Св. Бартоломея (опікун Еміля Сафріла, заступники: Міна Рурбергова і д-р Еміль Фрідлендер. Округ 2: Доктора Рейха, Брудна, Скотніцька, Цвинтарна, Собеського (від Стрийської, Скотніцької і Колійової Нижньої), (опікун д-р Зигмунд Бархаш, заступники: Юзефа Гуллеса і Лоеля Райфлер). Округ 3: Собеського (від Скотніцької до Лішнянської), Сенкевича, Сніжна, Самбірська, Міцкевича і Лішнянска (опікун Александр Горницький, заступники: Андрій Модрицький і Антоній Огневський). Округ 4: Флоріанська, Беднарська, Шевченка, Маріацька, Сільна, Св. Івана, Св. Хреста, Тиха, Церковна, Вербова, Побук, Спокійна (опікун кс. Онуфрій Ганзевич, заступники: Томаш Дзеневіч і Наталі Ротенберг. Округ 5: Жупна, Ягеллонська, Гончарська, Солоний ставок, Коминярська і площа Зварицька (опікун д-р Генрик Грунгаут, заступники: Анна Бауер і Ірина Конечна. Округ 6: Конарського, Бориславська (до залізничної рампи), Горішня брама, Завіжна, Св. Юра, Шашкевича (опікун Василь Яців, заступники: Микола Мицавка і Норберт Сайферт). Округ 7: Грюнвальдська (від рампи до Гірки),

Коростянська, Козловського, Фабрична із заводами „Нафта” та „Галіція” (опікун Петро Хомичний, заступники: Йозеф Пельц і Кароль Жебкс). Округ 8: Підвалля, Завалля, Словацького, Шопена, Смолки, Грюнвальдська (від Ринку до рампи), Пілсудського (опікун Клара Таненнбаум, заступники Зигмунд Жвілінг і Зигмунт Гутенплан). Округ 9: Війтівська гора, Польна, Перетята і Болонна (опікун Томаш Клісецький, заступники: Юліана Панчишин і Томаш Урбанович). Округ 10: Стрийська (до школи), Різницька, Млинарська, Плебанська (опікун Михайлина Віткевичова, заступники: Теодор Шипайло і Ілько Косак). Округ 11: Стрийська (від школи до Польміну), Колійова Вижня і Колійова Нижня, Раневицька, Коля і Польмін (опікун Раймонд Галушка, заступники: Август Стасяк і Міхал Яхне)³⁷.

Гадаємо, що відповідальність за догляд міського порядку частково покладався в Дрогобичі на самих мешканців. Такий підхід з одного боку засвідчував намагання Р. Яроша піднести міську культуру, а з іншого – залучити мешканців до виконання пропонуваного магістратом реформ.

Відповідно до рішення Міністерства Внутрішніх Справ Польщі (далі – МВСП) у Дрогобичі збирався податок на потреби кладовища, з метою захисту його від руйнування. Сума ж самої оплати регулювалася магістратом, вона коливалася в залежності від типу поховання та його розмірів. Так, дитяче поховання коштувало 5 зл., стандартне – в середньому 35 зл., родинний гробівець – 200 зл., встановлення хреста – від 5 до 20 зл., залізобетонна огорожа на дитячу і дорослу могилу – 25 та 30 – 40 зл. відповідно, встановлення пам'ятника – 60 зл.³⁸ Окреслений податковий баланс свідчить про раціональне використання міського земельного фонду, що зрештою підтверджується компактним плануванням міських некрополів міжвоєнного часу.

Міська влада реалізовувала будівництво дешевого житла. Програма мала розпочатися в 1933 р. і тривати до 1936 р. Виконуючи ухвалу, магістрат вносив свої пропозиції, щодо підведення комунікацій до житла. Зокрема, в одному з пунктів вказувалося на те, що підключення газу та води здійснювалося за рахунок приватного бізнесу, а щодо каналізації, то це робилося за рахунок магістрату. Також встановлювалися фіксовані податки, як, наприклад, плата за підключення приватних каналів міських стічних вод, а також за технічний нагляд за водопроводом та водовідведенням. З останніх двох стягувалася плата в розмірі 10 зл. Будівництво туалетної кімнати коштувало 3 зл.³⁹

20 жовтня 1934 р. відбулося перше засідання новообраних міських депутатів. Слід зауважити, що у новій раді відбулися зміни – зменшилася кількість міських депутатів з 47 до 32 осіб, а також депутатські крісла зайняли нові обличчя (див. Табл. 5 та Табл. 6). На цьому засіданні новообраний склад міської ради розглядав фінансові питання, які стосувалися утримання керівного складу. Визначалася зарплата президенту та віце-президенту міста, а також одному присяжному⁴⁰. Відтак, були встановлені такі розміри зарплат: президент – 250 зл., віце-президент – 125 зл., одному присяжному – 12 злотих за кожний день праці⁴¹.

29.10.1934 р. магістрат виніс на порядок денний питання обрання членів ревізійної комісії та її статут, а також інституційну документацію спеціальної комісії з питань комунальних податків⁴². До складу керівництва ревізійної комісією було обрано кс. д-ра Казимира Котулю, членами: о. Северина Бараника, д-ра Маргулеса Сімхе, Яна Опіца, Йоеля Рафлера, Станіслава Взорека⁴³.

13.05.1935 р., відбулося надзвичайне засідання магістрату, у присутності повітового старости Тадеуша Хмілевського, причиною чого стала смерть маршалка Й. Пілсудського. Р. Ярош зачитав слова співчуття від імені президента Речі Посполитої Ігнація

Мосціцького. Бургомістр розпорядився розвісити клепсидри по місту, надіслати телеграму до родини померлого зі співчуттям, відправити делегатів на похорони, а також створити фундацію для сиріт польських легіоністів. Також зі словами співчуття виступили представники політичних клубів магістрату: від імені голови польського клубу д-р Еміль Скульський, від імені українського клубу о. Северин Бараник, від імені єврейського клубу д-р Павел Адлерсберґ⁴⁴.

Відповідно до міністерських рескриптів та розпоряджень магістрат Дрогобича зобов'язувався сприяти розвитку культурних програм різних національних громад. Відтак, поряд із фінансуванням державних проектів гроші щоквартально отримували на свої рахунки українські, польські та єврейські товариства. Відтак пропонуємо увазі порівняльний реєстр бюджетного фінансування усіх культурно-релігійних та світських організацій міста Дрогобича.

№ п/п	Назва організації чи напрямку.	Розмір фінансування у польських злотих (жовтень 1935 р.)	Національна громада
1	Дитячий будинок св. Ядвіги (охоронка)	572	польська
2	Жіноча польська бурса (Т.О.М.)	103	польська
3	Клініки при дитячому будинку св. Ядвіги	75	польська
4	Дім єврейських сиріт	562	єврейська
5	Товариство єврейського дитячого будинку	112	єврейська
6	Українська захоронка	375	українська
7	Дитячий будинок С.С. Василянок	131	українська
8	Годування дітей у школах	274	польське
9	Годування дітей у школах релігійних Талмуд Тора і Б(а)ейс Яков (Bajs Jakow)	56	єврейська
10	На годування українських дітей у гімназії і загальній школі "Рідна школа"	225	українська
11	Субвенції для українського товариства опіки на дітьми і молоддю, на годування і одягну допомогу для дітей греко-католицьких в українських приватних загальних школах та інших дітей, що потребують допомоги	200	українська
12	Субвенції на табір відпочинку для римо-католицьких дітей	142	польська
13	Для союзу праці жінок та організацію гуманітарної допомоги	250	польська
14	Для табору відпочинку товариства Єврейських жінок "Візо" і дошкільне виховання	100	єврейське

15	На український табір відпочинку	118	українське
16	Допомога єврейським студентам, для “Комітету товариства приятелів молоді академічної у Львові”	56	єврейське
17	Для товариства св. Вінцента з Паулу	176	польське
18	Для народної організації жінок, на забезпечення кухні для римо-католицьких дітей	150	польське
19	На організацію свята оплатки для гарнізонів дрогобицьких	83	польське
20	Для інвалідів Речі Посполитої	50	польське
21	Для єврейського дому пристарілих	131	єврейське
22	Народне товариство грошової допомоги	187	польське
23	Єврейський комітет роздачі хліба	94	єврейське
24	Для товариства жінок дрогобицьких	56	польське
25	Годування бідних євреїв у загальній лікарні	50	єврейське
26	Товариство Езра для підтримки єврейських емігрантів	75	єврейське
27	Гмітаф Гесед для надання безвідсоткових позик убогим.	75	єврейське
28	Товариство українських жінок дрогобичанок	81	українське
29	Єврейська асоціація комітету порятунку	50	єврейське
30	На соціальні цілі Стрілецького Союзу(відділ у Дрогобичі)	100	польське
31	На соціальні цілі жіночого відділу у Дрогобичі	75	польське
32	На соціальні цілі польських скаутів (відділ у Дрогобичі)	100	польське
33	Учасників єврейських битв за незалежність Польської держави	37	польське
34	Бріт Канаан	25	єврейське
35	Для Союзу унтер-офіцер – резервістів	50	польське
36	Гурток резервістів у Дрогобичі	50	польське
37	Товариство Військовополонених	50	польська
38	Пожежників добровольців	100	польське
39	Патронаж опіки над ув'язненими	50	польське

Таким чином, станом на жовтень 1935 р., на польські організації дотація становила 2 680 зл., на єврейські – 1 386 зл., на українські – 1 130 зл. (йшлося про 21 польську, 12 єврейських і 6 українських організацій та товариств)⁴⁵.

Окрім цього, місто включалося в загальнопольську антиалкогольну кампанію. Податки на виготовлення та продаж спиртних напоїв були високими, що змушувало численних дрогобицьких шинкарів та власників кнайп лобювати свої інтереси у магістраті. Нам не відомо, хто ці інтереси реально лобював, але в одному із протоколів ради за 29.10.1935 рік йдеться про виступ райці д-ра Лібермана, який запропонував залишити податкові суми на рівні 50 відсотків враховуючи важкий економічний стан десятків корчм та шинків⁴⁶.

Місцева влада міста на підставі тогочасних законів, що стосувалися громадських товариств та організацій, часом забороняла їх відкриття, причому, проскрибуванню піддавалися лише українські і єврейські громади. Так, наприклад, під заборону діяльності потрапило українське товариство “Союз українок”. Слід відзначити, що за майбутнім керівним складом організації слідував Відділ Безпеки Польщі (ВБП). На це вказує те, що у своїй замітці від 13.03.1931 р. ВБП стверджувало, що члени товариства знаходяться “під політичним впливом” Українського національного-демократичного об’єднання (УНДО), а також є членами розформованого товариства “Жіноча громада”. Попри це, дане товариство було зареєстроване у м. Дрогобичі, про те 6.05.1938 року воно було ліквідоване з причини “недотримання статуту через політичну діяльність”⁴⁷.

16.10.1935 р. староство у м. Дрогобичі на підставі тогочасних законів заборонило відкриття “Товариства для розвитку сільськогосподарської праці та видавничого промислу серед євреїв у Польщі “Агроїд дрогобицький”. Причиною такого рішення було те, що існування даного товариства могло спровокувати загрозу безпеці, спокою і публічному порядку. Також виникла підозра, щодо продовження діяльності нелегальних політичних угруповань, особливо недавно припиненої антиурядової “Всеєврейської партії праці” (“Ogólnozydowska partia pracy”), яку польська влада звинувачувала у комуністичних поглядах⁴⁸.

Політика “умиротворення” української громади полягала у ревізії діяльності товариств, кооперативів та конфіскацію “забороненої” літератури. Під контроль та обшуки потрапили Народний Дім, Українська Захоронка, гімназія Рідної Школи, Повітовий Кооперативний Союз, Маслосоюз, жіноча семінарія. Члени даних товариств були заарештовані на термін від 2 до 4 тижнів. Звинувачували в незаконному зберіганні зброї⁴⁹.

Міжвоєнний Дрогобич був чи не найбільш толерантним містом у Другій Речі Посполитій. Літературні джерела і спогади дрогобичан засвідчують, що серйозних міжнаціональних конфліктів тут не було, більше того, Мар’ян Герман назвав його “півтора міста” (пів-польського, пів-єврейського, пів-українського). Також у Дрогобичі не було випадків, коли б на міжнаціональному ґрунті суперечки доходили до кровопролиття, що було характерно, наприклад, для Львова. Поляки, євреї, українці а також інші дрібніші національні групи (німці, вірмени, австрійці), як і колись, жили між собою у досить непоганій гармонії. Єжи Дробішевський, у своїх спогадах писав про теплі стосунки з українськими та єврейським гімназійними колегами, які вільно спілкувалися своїми мовами, а в школах навчання здійснювалося польською, українською, івритом та ідишем. Він також пригадує лише дві сутички на міжнаціональному ґрунті у Дрогобичі, які сталися між поляками і євреями, а також між поляками і українцями. Але вони відбулися після футбольних матчів, що не дає змоги оцінити це, як конфлікт між громадами міста⁵⁰.

10 вересня 1936 р. на засіданні міської ради розгадалися питання фінансового забезпечення міста. Несподівано, кс. д-р К. Котула вручив президентові міста звернення

16-х депутатів, в якому ініціювалося питання про беатифікацію дрогобичанина отця Мартина Лятерни, який характеризувався як “земляк, один із найвидатніших писарів і польських учених XVI ст., невтомний місіонер і проповідник закону Отців Єзуїтів, утоплений протестантськими піратами-шведами у Балтійському морі.., про якого живе пам’ять у всьому нафтовому басейні на південно-східних кресах Речі Посполитої”⁵¹. Відтак, міська рада ухвалила звернутися з відповідним проханням до папи Пія XI⁵².

Станом на кінець 1930 рр., міські органи влади очолювали: президент міста Міхал Пеховіч (1880 – 1940), віце-президент Леон Таненбаум, староста Еміль Вехрстейн (1889 – 1959), керівник районної команди поповнення Мечислав Млотек (1893 – 1986), командир гарнізонної команди підполковник Юзеф Гавлік (1895 – 1941), керівник повітової команди фізичного виховання і військової підготовки капітан Станіслав Стечковський (1897 – 1980), командир 2-го батальйону 6-го полку Підгалянських стрільців майор Ян Вільчак (1898 – 1939), начальник гродського суду Ян Леон Зелінський (1880 – 1940), начальник карного закладу на Гірці підкомендант Альфред Сурмінський (1895 – 1940), з 11.05.1939 р. – командант Елігій Новаковський, директор відділу Польського банку Здзіслав Пілецький (1882 – 1940), нотаріуси – Станіслав Гісло, Еміль Віткевич, Ігнаці Жакі, комірники – Флавіан Хруповіч, Ян Фрідлевич, Казімеж Сваровський. Так чи інакше, польські органи влади втілювали в життя дискримінаційну політику щодо українців⁵³.

Останнім бургмістром міжвоєнного Дрогобича був доктор Міхал Пехович. На жаль, його біографія майже невідома. За освітою він був адвокатом, мав практику в Дрогобичі. Після розпаду Австро-Угорської імперії переймався амбітними намірами зайняти посаду місцевого урядовця. Користувався повагою серед громади, неодноразово висувався на посаду тимчасового управителя гміни Дрогобича. Був керівником місцевої групи Національно-демократичної партії Польщі (партія сповідувала праві ідеї). Припускаємо, що М. Пехович мав складні і можливо навіть неприязні стосунки зі своїм попередником Р. Ярошем. На це вказують наступні факти: Р. Ярош був членом “Товариства ремісників та промисловців “Зірка”, до 1934 р. виконував функції голови. Згодом його місце посів майбутній бургмістр Дрогобича Міхал Пехович⁵⁴. Можливо, що в середовищі Товариства між Р. Ярошем та М. Пеховичем зародився конфлікт, який призвів до усунення Р. Яроша від керівництва. Вочевидь, не випадково головою Товариства одразу став М. Пехович. Згодом ця напруженість між ними стала відчутною під час засідань у сесійній залі міської ради, коли Р. Ярошу надавали почесного громадянина міста.

За розпорядженням міського голови М. Пеховича було прийнято план очищення міста від щурів. Дане завдання бургмістр поклав на свого заступника Л. Таненбаума⁵⁵. 14 липня 1938 р. міська рада прийняла рішення розпочати будівництво жіночої школи по вул. Г. Сенкевича (сучасна І. Франка)⁵⁶.

Можна стверджувати, що саме в міжвоєнний період польська громада Дрогобича прагнула всіляко пропагувати свою історію та культурні національні надбання з метою самоствердження, а також більш конкурентно почувати себе перед лицем українців. Так, наприклад, напередодні Другої світової війни (1939 р.) дрогобичька міська громада зверталася до владних структур Польщі у справі герба⁵⁷. Не виключно, що у даному питанні важливу роль відграв М. Пехович. За сприяння бургмістра, світ побачила друга частина брошури відомого краєзнавця М. Мсцівуєвського “З історії Дрогобича”⁵⁸.

У жовтні 1939 р М. Пехович був у числі перших заарештований радянським режимом і вивезений в Росію⁵⁹. Його подальша доля невідома.

Підсумовуючи, зазначимо, що зібраний матеріал яскраво ілюструє організацію міського життя, розвиток та удосконалення органів влади, міського самоуправління, розкриває функції та роль управлінських та громадсько-політичних лідерів Дрогобича, а також проливає світло на стосунки національних громад.

¹ Див. каталогізацію та огляди літератури: Футала В. Місто Дрогобич в ХІХ – ХХ ст. (Історіографія проблеми) // Дрогобицький краєзнавчий збірник (далі – ДКЗ). – Вип. ІV. – Дрогобич, 2000. – С. 223-233; Бібліографія Дрогобича / Упор. Л. Тимошенко. – Дрогобич, 2001; Чава І. Часопис “Ziemia Drohobuska” як джерело до історії Дрогобича, Борислава та Трускавця // ДКЗ. – Вип. ХVІ. – Дрогобич, 2012. – С. 565-572.

² Нариси з історії Дрогобича (від найдавніших часів до початку ХХІ ст.) / Наук. Ред. Л. Тимошенко. – Дрогобич, 2009. – С. 141-178.

³ Див., напр.: Тимошенко Л. Дві нові книги про Дрогобич // ДКЗ. – Вип. ХІІІ. – Дрогобич, 2009. – С. 385-388; Його ж. Дрогобич Фелікса Ляховича (доля мистця в контексті взаємовпливів польської і української культур) // Fasciculi Musei Regionalis Brzozoviensis. – № 4. – Brzozów, 2009. – S. 151-159.

⁴ Лазорак Б. Раймунд Ярош (1875 – 1937): будівничий і реформатор // Інтернет газета “Майдан”. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://maydan.drohobych.net/?p=11529>

⁵ Сеньків М. Культурно-національне життя Дрогобича у міжвоєнний період (1919 – 1939 рр.) // ДКЗ. – Вип. ХІV – ХV. – Дрогобич, 2011. – С. 338-344.

⁶ Попп Р. Етносоціальний склад населення Дрогобича (30 – 60 ті рр. ХХ ст.) // ДКЗ. – Вип. ХІ-ХІІ. – Дрогобич, 2008. – С. 349-359.

⁷ Nicieja St. S. Kresowe trójmiasto. Truskawiec-Drohobycz-Borysław. – Wrocław, 2009. – S. 61-153.

⁸ Тимошенко Л. Контрасти образу Дрогобича в “Кресовому трьохмісті” Станіслава Ніцеї // Міський інформ ресурс “Трускавецький вісник”. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.protruskavets.org.ua/statti/st58_9_6.html

⁹ Хцюк А. “Атлантида”. Розповідь про Велике Князівство Балаку. “Місяцева Земля”. Друга розповідь про Велике Князівство Балаку. – К., 2011.

¹⁰ Державний архів Львівської області (далі – ДАЛО). – Ф. 1137. – Оп. 1. – Спр. 272. – Арк. 7.

¹¹ Там само. – Арк. 1.

¹² Там само.

¹³ Там само.

¹⁴ Там само. – Арк. 2

¹⁵ Там само. – Арк. 6.

¹⁶ Pilecki J. Pierwszy Prezydent Drohobycza – Leon Reutt // Ziemia Drohobuska. – № 10. – Wrocław, 1997. – S. 16-17.

¹⁷ Там же.

¹⁸ Там же.

¹⁹ Reutt L. Wodociągi miasta Drohobycza. (Referat wygłoszony na XII Zjeździe Gazawników i Wodociągowców Polskich w Drohobyczu w r. 1930) // GAZ I WODA. – № 9. – ROK X. – Drohobycz, wezesień, 1930. – S. 217-219.

²⁰ Там же.

²¹ Там же.

- ²² Там же.
- ²³ Там же.
- ²⁴ Там же.
- ²⁵ ДАЛО. – Ф. 1205. – Оп. 1. – Спр. 202. – Арк. 273.
- ²⁶ Mściwujewski M. Królewskie wolne miasto Drohobycz. – Lwow – Drohobycz, 1929. – S. 1-34.
- ²⁷ ДАЛО. – Ф. 1 – Оп. – 53. – Спр. 6394. – Арк. 1-26.
- ²⁸ Там само. – Спр. – 497. – Арк. 1-19.
- ²⁹ Pilecki J. Pierwszy Prezydent Drohobycza – Leon Reutt // Ziemia Drohobuska. – № 10. – Wrocław, 1997. – S. 16-17.
- ³⁰ Лазорак Б. Раймунд Ярош (1875 – 1937 рр.) – власник курорту Трускавця і бургомістр міста Дрогобича // Миський інформ ресурс “Трускавецький вісник”. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://protruskavets.org.ua/rajmund-yarosh-1875-%E2%80%93-1937-rr-%E2%80%93-vlasnyk-kurortu-truskavtsya-i-burhomistr-mista-drohobycha/>
- ³¹ ДАЛО. – Ф. 1205. – Оп. 1. – Спр. 202. – Арк. 1-2.
- ³² Там само. – Арк. 18.
- ³³ Там само.
- ³⁴ Там само.
- ³⁵ Там само. – Арк. 21-22.
- ³⁶ Там само. – Арк. 25.
- ³⁷ Там само. – Арк. 28.
- ³⁸ Там само.
- ³⁹ Там само. – Арк. 29.
- ⁴⁰ Там само. – Арк. 104.
- ⁴¹ Там само.
- ⁴² Там само. – Арк. 109.
- ⁴³ Там само.
- ⁴⁴ Там само. – Арк. 159.
- ⁴⁵ Там само. – Арк. 184.
- ⁴⁶ ДАЛО. – Ф. 1205. – Оп. 1. – Спр. 202. – Арк. 182.
- ⁴⁷ ДАЛО. – Ф.1. – Оп.53. – Спр.8975. – Арк. 1-37.
- ⁴⁸ Там само. – Оп.5. – Спр.24. – Арк. 2.
- ⁴⁹ Верган В. Пацифікація Дрогобицького повіту // Дрогобиччина – земля Івана Франка: Зб. географічних, історичних, етнографічно-побутових і мемуарних матеріалів. – Т. II. – С. 24-25.
- ⁵⁰ Nicieja St.-S. Kresowe trójmiasto: Truskawiec – Drohobycz – Borysław... – S. 79-81.
- ⁵¹ ДАЛО. – Ф. 1205. – Оп. 1. – Спр. 202. – Арк. 294.
- ⁵² Там само. – Арк. 298
- ⁵³ Нариси з історії Дрогобича (від найдавніших часів до початку ХХІ ст.)... – С.145-146.
- ⁵⁴ ДАЛО. – Ф.1. – Оп. 54. – Спр. 452. – Арк. 1-79.
- ⁵⁵ Хцюх А. “Атлантида”. Розповідь про Велике Князівство Балаку. “Місяцева Земля”. Друга розповідь про Велике Князівство Балаку – К., 2011. – С. 484-485.
- ⁵⁶ ДАЛО. – Ф. 1. – Оп. 29. – Спр. 1365. – Арк. 2.
- ⁵⁷ Чава І. Часопис “Ziemia Drohobuska” як джерело до історії Дрогобича, Борислава та Трускавця // ДКЗ. – Вип. XVI. – Дрогобич, 2012. – С. 565-570.
- ⁵⁸ Mściwujewski M. Z dziejów Drohobycza. – Cz. II. – Drohobycz, 1939. – S. 202.

⁵⁹ Lista polaków arestowanych, zamordowanych względnie wywiezionych z miasta Drohobycza i powiatu w czasie rządów sowieckich w latach 1939 – 1941. Zestawiona staraniem Polskiego Okręg. Komitetu Pomocy w Drohobyczu. – Drohobycz, 1942. – S. 16.

ДОДАТКИ

Таблиця № 1. Список тимчасового уряду м. Дрогобича на 10 червня 1921 р.

№ п/п	Прізвище та ім'я		
	Кирилиця	Латина	Займана посада
1	Матеуш Міхал Баліцький	Mateusz Michał Baliczkiego	Керівник уряду
2	Др. Леон Пельчар	Dr. Leon Pelczar	Заступник керівника уряду
3	Ігнацій Лобоса	Ignacego Łobosa	Перший асесор
4	Юзефа Хуллес	Józefa Hulles	Другий асесор
5	Павло Динасевича	Pawel Dunasiewiczza	Третій асесор
6	Др. Міхал Пеховича	Dra. Michała Piechowicza	Четвертий асесор
Інші члени			
7	Йозефа Бергера	Józefa Bergera	
8	Яна Блаза	Jana Błaża	
9	Станіслава Герстмана	Stanisława Gerstmana	
10	Микола Хексла	Mikołaja Heksła	
11	Коломона Хаттера	Kolomana Huttera	
12	Єндзєя Лобоса	Jędzēja Łobosa	
13	Адольфа Лангера	Adolfa Langera	
14	інж. Зигмунта Малавського	inż. Zygmunta Malawskiego	
15	Матеуша Мельнаровича	Mateusza Melnarowicza	
16	Бендикта Ніємчика	Benedykta Niemczyka	
17	Мартіна Петрука	Marcina Pietruszkę	
18	Інж. Леона Реутта	Inż. Leona Reutta	
19	Пьотра Сенкевича	Piotra Senkiewiczza	
20	Др. Леона Шпітцмана	Dra. Leona Spitzmana	
21	Юзефа Стернбаха	Józefa Sternbacha	
22	Віктора Ступніцького	Wiktora Stupnickiego	
23	Ґорґонуша Тобяшка	Gorgonusza Tobiaszka	
24	Анджея Возняка	Andrzeja Woźniaka	
25	Юзефа Врубла	Józefa Wróbla	

ДАЛО. – Ф.1137. – Оп. 1. – Спр. 272. – Арк. 7.

Таблиця 2. Особистий податок працівників Магістрату м. Дрогобич (7 вересня 1926 р.).

№ п/п	Прізвище та ім'я		Заробітна плата (зл.)	%	Податок (зл.)
	Кирилиця	Латина			
1	Інж. Реутт Леон	Inz. Reutt Leon	688	3.9	26.83
2	Др. Рейтер Адольф	Dr. Reiter Adolf	344	2.6	8.94
3	Войтовіч Юліан	Wojtowicz Juljan	691	3.9	26.95
4	Крігель Герман	Krigel Herman	536.20	3.3	17.70
5	Войцік Томаш	Wójcik Tomasz	403.91	2.9	11.71
6	Лялька Ян	Lalka Jan	348.87	2.6	9.07
7	Кушнір Степан	Kusznir Stefan	409.50	2.9	11.88
8	Балиці Ян	Balicki Jan	280.07	2.2	6.16
9	Фурдзин Ян	Furdzyn Jan	247.05	2.2	6.03
10	Срочинські Якоб	Sroczyński Jakób	347.15	2.6	9.03
11	Ягер Владислав	Jager Władysław	315.76	2.4	7.58
12	Данхоффер Мечислав	Danhoffer Mieczysław	298.99	2.3	6.88
13	Пола Йозеф	Pola Józef	226.75	1.7	3.85
14	Бурґхард Францішек	Burghardt Franciszek	261.87	2.1	5.50
15	Ольчик Густав	Olcyk Gustaw	297.99	2.3	6.85
16	Др. Тайгерман Еміль	Dr. Tiegerman Emil	644.13	3.6	23.20
17	Др. Хофнер Оскар	Dr. Hoffner Oskar	516.85	3.2	16.55
18	Інж. Святкевич Тадеуш	Inz. Świętkiewicz Tadeus	567.16	3.4	19.30
19	Івановські Ян	Iwanowski Jan	240	1.8	4.32
20	Інж. Клісецький Владислав	Inz. Klisiecki Władysław	278.78	2.2	6.13
21	Прокопов Міхал	Prokopow Michal	219.08	1.6	3.50
22	Сольчак Як	Solczak Jan	214.35	1.5	3.21
23	Со́я Вавжинець	Soja Wawrzyniec	231.12	1.7	3.93
24	Ляхович Казимир	Lachowicz Kazimierz	231.12	1.7	3.93
25	Інж. Щепка Станіслав	Inz. Szczepka Stanisław	622.20	3.5	21.80
26	Чубатий Володимир	Czubaty Włodzimierz	623.49	3.5	21.82
27	Хоффман Францішек	Hoffman Franciszel	288.53	2.3	6.64
28	Фурдзин Владислав	Furdzyn Władysław	231.12	1.7	3.93
29	Інж. Лаврунов Ян	Inz. Laurynów Jan	512.99	3.2	16.41
30	Шнепф Еліаш	Schnepf Eljasz	369.94	2.8	10.36
31	Брезіцькі Антоні	Brzezicki Antoni	339.39	2.6	8.85
32	Возняк Як	Wozniak Jan	231.12	1.7	3.93
33	Інж. Ялонек Францішек	Inz. Jelonek Franciszek	549.99	3.3	18.15
			Загальна сума 360.92 зл.		

ДАЛО. – Ф. 1205. – Оп. 2. – Спр. 36. – Арк. 2.

Таблиця 3. Списки виборців до магістрату у м. Дрогобичі 1926 р.

№ Будинку	Назва вулиці	Прізвище та ім'я		Дата народження	Соціальний	Дата
16	Garmcarska	6	Саламон Гуттенплан	1874	купець	5.12.1926
7			Гітля	1884	і його дружина	
8			Мозес	1871	купець	
9			Сара	1873	дружина	
20			Абрагам Лйхтманн	1864	промисловець	
1			Геля	1868	дружина	
2			Зигмунд Райснер	1862	приватний підприємець (далі п.п.)	
3			Германн Шварц	1889	купець	
4			Рузя	1894	дружина	
25		8	Вільф Маркус	1867	рабин	
6			Еттель	1872	дружина	
7		10	Діаманд Марія	1861	п.п.	
8			Дарат Арон	1882	–	
9			Файга	1891	дружина	
30			Захаріаш Земан	1894	купець	
1	Garmcarska	2	Абрагам Дінстаг	1875	купець	5.12.1926
2			Сабайна	1879	дружина	
3		3	Брілль Ісаак	1878	купець	
4			Розя	1894	дружина	
5			Йозеф Старчацький	1897	наглядач	
6			Марія	1864	дружина	
7			Сара Тренбіч	1859	прислуга	
8			Рузя	1893	кравчиня (можливо)	
9		4	Айсіг Гартенберг	1865	п.п. (можливо)	
			Отілія	–	дружина	
1		6	Якоб Маркус Дурст	1863	пекар	

2		Марія	Марія	1865	дружина	
3		Мозес	Mozes	1896	кравець	
4		Флусс Зигмунд	Fluss Zygmunt	1897	купець	
15		Роз я	Rozia	1896	дружина	
46	Garmcarska	Фердинанд Йозеф Пуделко	Ferdynauc Pudelko Jozef	1882	друкар	5.12.1926
7		Юля	Julia	1892	дружина	
8		Маркус Рот	Roth Markus	1874	купець	
9		Марія	Marja	1877	дружина	
50		Саломон Тенхнер	Salomon Tenehner	1855	купець	
1		Фринста	Frymata	1857	дружина	
2		Вегнер Файвель	Wegner Feiweel	1862	купець	
3		Хана	Chana	1870	дружина	
4	18	Бернер Шая	Bermer Szaja	1890	купець	
55		Даойра	Daojra	1893	дружина	
6		Грайснер Нелька	Greisner Malka	1866	п.п.	
7		Темі	Temi	1892	–	
8		Кнехт Герман	Knecht Herman	1872	купець	
9		Гінда	Hinda	1882	дружина	
60		Міхель Якоб	Miechel Jakob	–	купець	
31	Garmcarska	Семен Гелена	Semen Helena	1894	дружина	5.12.1926
2	12	Г оффман Ляйб	Hoffman Leib	1870	купець	
3		Чарна Перл (Осарна)	Czarna Perl	1876	дружина	
4		Шая Йозефсберг	Szaja Josefsberg	1865	купець	
35	14	Франкель Гедале	Frankel Gedale	1886	Міський годинникар (ратушний)	
6		Хана	Chana	1891	дружина	
7	16	Блям Якоб	Blam Jakob	1870	купець	

8	Клара	Клара	1872	дружина	
9	Фішель	Fischel	1897	купець	
40	Бергер Леа	Berger Lea	1857	п.п.	
1	Ґеня	Genia	1892	–	
2	Броса Якоб	Brosa Jakob	1871	купець	
3	Тоня	Tonia	1882	дружина	
4	Гользманн Рифка	Holzman Ryfka	1887	п.п.	
45	Іванцьов Анна	Iwanciów Anna	1897	службовець	
76	Комініарска	Кухарєка Кароліна	1865	–	5.12.1926
7	Антоніна	Antonia	1831	прив. власність	
8	Ярема Марія	Jarema Marija	1874	–	
9	Собель Двейра	Sobel Dwejra	1861	–	
80	Штарк Сауль	Stark Saul	1858	купець	
1	Малця	Malcia	1832	дружина	
2	Далінер Саломон	Deliner Salomon	1852	робітник	
3	Хая	Chaja	1835	дружина	
4	Гауптман Якоб	Hauptman Jakob	–	столяр	
85	Ґеня	Genia	–	дружина	
6	Клос Владислав	Klos Władysław	1876	музикант	
7	Францішка	Franciszka	1893	дружина	
8	Шпайсер Давід	Speier Dawid	1843	п.п.	
9	Естера	Estera	1839	–	
92	Ярема Анна	Jarema Anna	1850	п.п.	
61	Гарґарска	Miechel Tonia	1887	дружина	5.12.1926
2	Мехель Тоня	Stefankowski	1860	лимар	
3	Стефанковський	Bronislawa	1878	дружина	
4	Броніслава	Susman Rebeka	1860	п.п.	
4	Суссман Ребека	Susman Rebeka	1860	п.п.	
65	Шварц Юзеф	Schwarz Józef	1882	купець	

6		Бейла	Веїя	1884	дружина	
7	Кoмiнiарска	Квятковський Юзеф	Kwiatkowski Józef	39 lat	слюсар	
8		Ліпка Рудольф	Lipka Rudolf	50	токар	
9		Явіга	Javiga	48	дружина	
70		Рабчич Павліна	Rabczicz Paulina	64	п.п.	
1		Залуцький Ян	Zalucki Jan	1896	лакувальник	
2		Юзефа	Józefa	56 lat	купчиха	
3		Геніг Рубін Фойрберґ	Henig Rubin Feurberg	33	портъє	
4		Гладій Катерина	Hładij Katarzyna	37	робітник	
75		Теодор	Teodor	49	–	
106	Кoмiнiарска	Гаас Марія	Haas Marja	1859	дружина	5.12.1926
7		Мертан Андрій	Mertan Andryej	40	урядовець	
8		Гонората	Honorata	33	дружина	
9		Юзефа	Józefa	77	п.п.	
110		Кільц Фройда	Kielz Freida	44	купчиха	
1		Кастнер Бено	Kastner Beno	1896	купець	
2		Ретбаум Ідес	Rethbaum Ides	62	п.п.	
3		Маркус Ліберман	Markus Liberman	1881	–	
4		Ротбаум Рая	Rothbaum Raja	1895 32 lat	дружина	
115		Пінкас Шрайбер	Pinkas Schreiber	1897	кравець	
6		Лев Марія	Lew Marja	65	–	
7		Сасадауш Владислав	Sasadausz Władysław	1896	бляхар	
8		Пасинович Микола	Pasinowicz Mikołaj	1894	робітник	
9		Грос Абрагам	Gross Abraham	1893	–	
120		Грос Салка	Gross Salka	1896	дружина	
91	Кoмiнiарска	Фоцович Едвард	Focowicz Edward	1890	слюсар	5.12.1926

2	Юзефа	Юзефа	Józefa	31	дружина	
3	Клош Ян	Клош Ян	Kłóś Jan	59	робітник	
4	Анна	Анна	Anna	56	дружина	
95	Фенстер Майєр	Фенстер Майєр	Fenster Majer	71	рабин	
6	Естер Малка	Естер Малка	Ester Małka	71	дружина	
7	Ізраєль	Ізраєль	Izrael	1888	рабин	
8	Порла	Порла	Porla	1887	дружина	
9	Еттер	Еттер	Ettel	1886	п.п.	
100	Фойєр Мозєс Давід	Фойєр Мозєс Давід	Feuer Mozes Dawid	1884	-	
1	Гартенберг Самуєль	Гартенберг Самуєль	Gaartenberg Samuel	62	-	
2	Міна	Міна	Mina	55	-	
3	Герич Ян	Герич Ян	Gerycz Jan	45	швець	
4	Катєрина	Катєрина	Katarzyna	47	дружина	
105	Гаєс Вінцентій	Гаєс Вінцентій	Ha(n)as Wincenty	1860	боднар	
136	Копарського Фахє Фаня	Фахє Фаня	Fachz Fania	1889	кравець	5.12.1926
7	Гаймберг Хайм	Гаймберг Хайм	Heimberg Chain	1867	купець	
8	Циля	Циля	Cyla	1882	дружина	
9	Сендер	Сендер	Sender	1867	купець	
140	Міна	Міна	Mina	1869	дружина	
1	Ісак	Ісак	Izak	1889	п.п.	
2	Коніг Мозєс	Коніг Мозєс	Konig Mosez	1882	купець	
3	Пепа	Пепа	Pepe	1883	дружина	
4	Каганє Сауль	Каганє Сауль	Kahane Saul	1881	урядовець	
145	Марія	Марія	Marja	1887	дружина	
146	Бєрнфєрд Якоб Бєєр	Бєрнфєрд Якоб Бєєр	Bernferd Jakob Beer	1869	рабин	
7	Бєєр Амалія	Бєєр Амалія	Beer Amalia	1878	дружина	
8	Гурсман Естєра	Гурсман Естєра	Grsuman Estera	1865	п.п.	
9	Гусманн Мозєс	Гусманн Мозєс	Hausman Mozes	1869	пекар	

150		Рахеля	Rachela	1870	дружина	
121	Kominiarska	Пепс Ляндесманн	Peps Landesman	35	робітниця	5.12.1926
2		Малеція Йозефсберг	Malecia Josefsberg	50	п.п.	
3	Konarskiego	Фртц Лядвіг	Fritz Ladwik	1863	стельмах	
4		Д-р Фрдлянцер Еміль	Dr. Friedlaencer Emil	1864	лікар	
125		Міна	Mina	1872	дружина	
6		Хорозовські Едвард	Horazowski Edward	1897	гірничий асистент	
7		Розя	Rozia	1887	його сестра	
8		Рінгель Гелена	Ringel Helena	1897	п.п.	
9		Розенбаум Леон	Rosenbaum Leon	1867	–	
130		Регіна	Regina	1875	дружина	
1		Теофіл Володимир Владілович	Teofil Włodz. Władysławowicz	1893	урядовець	
2		Карлбаум Макс	Karlbaum Maks	1885	купець	
3		Файга	Feiga	1888	дружина	
4		Фауха Броня	Fa(у)cha Bronia	1868	п.п.	
135		Геня	Genia	1885	кравець	
166	Podwale	Брезелітрн Прі	Braselitrn Prpi	1885	дружина	5.12.1926
7		Герхадорфер розя	Herachdorfer Rózia	1853	купчиха	
8		Кондарович Ян	Kondarowicz Jan	1880	добувач	
9		Мелєз Марія	Meliez Marja	1887	робітник	
170		Шаарс Самуель	Scha(a)rs Samuel	1881	посередник	
1		Анна	Anna	1883	дружина	
2		Ур Самуель	Uhr Samuel	1872	ціткар	
3		Перла	Perla	1872	дружина	
4		Вайсе Леон	Weise Leon	1884	купець	
175		Сабіна	Sabina	1887	дружина	

6		5	Айснер Мендель	Eisner Mendel	1891	–	
7			Елле	Elle	1895	дружина	
8		6	Розенберг Германн	Rosenberg Herman	1892	кравець	
9			Геня	Genia	1895	дружина	
180			Селінгер Мозес	Selinger Mozes	1860	пекар	
151	Копарського	12	Краттер Гайм герарх	Kratter Chaim Herach	1182	інтролігатор	5.12.1926
152			Малка	Malka	1880	дружина	
3			Ляйтернбаз Ісаак	Liehtebarz Issak	1888	столяр	
4			Ребека	Rebeka	–	дружина	
155			Мер Шарлота	Mehr Charlotta	–	п.п.	
6			Намаковський Василь	Namakowski Wasyl	1885	робітник	
7			Анастасія	Anasztazia	1889	дружина	
8			Ребах Берта	Rebach Berta	1867	власник реальності	
9			Ісаак	Izak	1884	інтролігатор	
160			Зігмунд	Zygmund	1806	технік	
1			Вайцнер Давід	Weitzner Dawid	1850	п.п.	
2	Podwale	4	Пауля Адам	Paula Adam	1885	купчиха	
3			Баліцький Йозеф	Balicki Jozef	1884	купець	
4			Лехтиня	Lecntyua	1896	дружина	
165			Бразелітан Файсель	Braselitan Feizel	1877	купець/кушнір	
	Podwale	6	Селінджер Фріменга	Selinger Frymenta	1865	дружина	5.12.1926
		8	Боргманн Еггтель	Borgman Ettel	1850	п.п.	
			Гершдорфель Вольф	Herschorfer Wolf	1889	купець	
			Геня	Genia	1896	дружина	
			Іссман Адольф	Issman Adolf	1895	купець	
			Фриде	Fryde	1895	дружина	
			Ісаак Ілєб	Lieb Izak	1877	бляхар	

			Бася	Basia	1884	дружина	
			Селджер Самуель	Selinger Samuel	1894	–	
			Серафіна	Serafina	1896	дружина	
			Сільбершлаг Естера	Silberschlag Estera	1865	п.п.	
			Топф Давід	Topf Dawid	1869	сторож	
			Сіма	Sima	1867	дружина	
			Зеглер Феня	Ziegler Fenia	1895	п.п.	
196	Podwale	10	Амбах Хая	Ambach Chaja	1855	дружина	5.12.1926
7			Блам Рузя	Blam Rózia	–	господар	
8			Даурман Мозес	Daerman Mozes	1889	приватний урядовець	
9			Клара	Klara	1895	дружина	
200		12	Лінгарот Якоб	Linharót Jakób	–	купець	
1		13	Беер Давід	Beer Dawid	1867	рабин	
2			Хана	Chana	1869	дружина	
3			Бруммер Шимон	Brunner Szumon	1881	сторож	
4			Софя	Zofja	1883	дружина	
205		16	Берман Хана	Berman Chana	1868	п.п.	
6			Шнайдер Дрекселер	Scheinder Drexler	1855	купчиха	
7			Фляшенберг Иссер	Flaschenberg Isser	1850	п.п.	
8			Берта Готтесман	Berta Gottesman	1887	–	
9			Тобіаш Кормблют	Tobias Kornbluth	1886	купець	
210			Іда	Ida	1877	дружина	

ДАЛО. – Ф. 1205. – Оп. 2. – Спр. 4

Таблиця 4. Особистий податок працівників Магістрату м. Дрогобич (10 лютого 1934 р.)

№ п/п	Прізвище та ім'я		Заробітна плата (зл.)	%	Податок	10 % додатково
	Кирилиця	Латина				
1.	Раймонд Ярош	Jarosł Rajmund	478.27	2.9	11.75	1.17
2.	Др. Таннбаум Леон	Dr. Tannenbaum Leon	399.70	2.8	11.20	1.12
3.	Др. Вітвіцький Стефан	Dr. Witwicki Stefan	304.55	2.4	7.23	0.73
4.	Войтовіч Юліан	Wojtowicz Julian	654.07	3.6	23.55	2.36
5.	Крігель Герман додатково	Krigel Herman	584.34	3.4	19.89	1.99
		dtto	172.72	3.4	5.88	0.59
6.	Кушнір Стефан	Kusznir Stefan	465.71	3	13.98	1.40
7.	Фурдзин Ян	Furdzyn Jan	362.86	2.7	9.81	0.98
8.	Інж. Клісецькі Владислав	Inż. Klisecki Władysław	323.33	2.5	8.10	0.81
9.	Срочинський Якоб	Sroczynski Jakob	380.66	2.8	10.67	1.07
10.	Кудеревіч Казімірш	Kuderewicz Kazimierz	219.49	1.6	3.52	0.35
11.	Кручкова Антоніна	Kruczkowa Antonina	239.26	2.3	6.67	0.67
12.	Пола Йозеф	Pola Józef	259.01	2.1	5.44	0.54
13.	Ґрудофер Самуель	Grudorfer Samuel	230	1.7	3.91	0.39
14.	Флюнт Степан	Flunt Stefan	230	1.7	3.91	0.39
15.	Коцюба Юстин	Kociuba Justyn	210.67	1.5	3.17	0.32
16.	Пауга Теодор	Pahuta Teodor	210.67	1.5	3.17	0.32
17.	Ягер Владислав	Jager Władysław	342.09	2.6	8.90	0.89
18.	Ґрунберг Ігнацій	Grunberg Ignacy	278.79	2.2	6.14	0.61
19.	Зоя Вавжинель	Soja Wawżyniec	252.70	2.1	5.53	0.55
20.	Лабчук Йозеф	Labczuk Józef	212.03	1.5	3.18	0.32
21.	Др. Тігерман Еміль	Dr. Tiegertman Emil	602.23	3.5	21.11	2.11

22.	Др. Хофнер Оскар	Dr. Hoffer Oskar	537.73	3.3	17.76	1.78
23.	Др. Рейгеровна Марія	Dr. Reiterówna Maria	266.14	2.1	5.60	0.56
24.	Дангоффер Мечислав	Danhoffer Mieczyslaw	339.23	2.6	10.48	1.05
25.	Ляхович Казимир	Lachowicz Kazimierz	230.95	1.7	3.93	0.39
26.	Ґлен Антоні	Glen Antoni	251.51	2	5.04	0.50
27.	Ялонек Ядвіґа	Jalonek Jadwiga	260.15	2.1	5.49	0.55
28.	Лялька Ян	Lalka Jan	294.43	2.3	6.79	0.68
29.	Інж. Лаурунов Ян	Inż. Laurynów Jan	490.63	3.1	15.23	1.52
30.	Інж. Реутт Леон	Inż. Reutt Leon	400	2.8	11.20	1.12
31.	Шнепф Еліаж	Schnepf Elijasz	343.48	2.6	8.92	0.89
32.	Вусек Томаш	Wojcik Tomasz	397.79	2.8	11.15	1.12
33.	Монтіолло Ян	Monticollo Jan	195.82	2	3.54	0.36
34.	Др. Чубагий Володимир	Dr. Czubaty Włodzimierz	684.72	3.9	26.72	2.67
35.	Хофман Францішек	Hoffman Franciszek	301.15	2.6	8.74	0.88
36.	Фурдзин Владислав	Furdzyn Władysław	209.19	1.15	3.15	0.32
37.	Баліцькі Ян	Balicki Jan	312.42	2.4	7.52	0.75
38.	Мешвуєвська Людвіна	Meszwijewska Ludwina	283.77	2.3	6.54	0.65
Загальна сума					354.60	35.47

ДАЛО. – Ф. 1205. – Оп. 2. – Стр. 36. – Арк. 14.

Таблиця 5.Склад міської ради м. Дрогобича на 9 травня 1934 р.

Список		
№ п/п	Кирилиця	Латина
1	Др. Адлерсберг Павло	Dr. Adlersberg Pawel
2	Бадак Йозеф	Badak Józef
3	Др. Барановський Тадеуш	Dr. Baranowski Tadeusz
4	Бек Юзеф	Beck Józef
5	Білоховський Зигмунт	Biluchowski Zygmunt
6	Варивода Микола	Warywoda Mikołaj
7	Др. Вінницький Еліаш	Dr. Winnicki Eljasz
8	Др. Вітвіцький Степан	Dr. Witwicki Stefan
9	Др. Грунгаут Генрик	Dr. Grunhaut Henryk
10	Інж. Дидицький Володимир	Inż. Dydziński Włodzimierz
11	Дінстаг Абрагам	Diensttag Abraham
12	Інж. Дубік Юзеф	Inż. Dubik Józef
13	Заморський Францішек	Zamorski Franciszek
14	Кс. Кісель Пасив	Ks. Kisiel Pasyw
15	Інж. Клея Станіслав	Inż. Kleja Stanisław
16	Др. Козицький Єжи	Dr. Kozicki Jerzy
17	Кс. Др. Котула Казимир	Ks. Dr. Kotula Kazimierz
18	Крафт Макс	Kraft Maks
19	Кушнір Теофіл	Kuśnierz Teofil
20	Др. Ліберман Леопольд	Dr. Lieberman Leopold
21	Др. Магулес Сімхе	Dr. Margulies Simche
22	Мельнарович Матеуш	Melnarowicz Mateusz
23	Інж. Метзіс Юзеф	Inż. Metzis Józef
24	Мицавка Микола	Mycawka Mikołaj
25	Модрицький Андрій	Modrycki Andrzej
26	Новосельський Петро	Nowosielski Piotr
27	Панцер Лейб	Panzer Leib
28	Інж. Петровський Вацлав	Inż. Piotrowski Waclaw
29	Др. Пехович Міхал	Dr. Piechowicz Michał
30	Рейфлер Йоель	Reifler Joel
31	Ротенберг Самуель	Rothenberg Samuel
32	Рурберг Вільгельм	Ruhrberg Wilhelm
33	Сасик Стефан	Sasyk Stefan
34	Саундхаус Шмерль	Sandhaus Schmerl
35	Сафрін Еміль	Safrin Emil
36	Сейферт Норберт	Seifert Norbert
37	Др. Скульський Еміль	Dr. Skulski Emil
38	Спандорф Леон	Spandorf Leon
39	Др. Танненбаум Леон	Dr. Tannenbaum Leon
40	Др. Тарговський Тадеуш	Dr. Targowski Tadeusz
41	Тарковський Францішек	Tarkowski Francizek
42	Урбанович Ян	Urbanowicz Jan
43	Фрітц Людвік	Fritz Ludwik
44	Др. Хаусман Йоахим	Dr. Hausman Joachim
45	Хомсова Лариса	Chomsowa Larysa
46	Цвілінг Зигмунт	Zwilling Zygmunt
47	Шипайло Теодор	Szypajło Teodor

ДАЛО. – Ф. 1205. – Оп. 1. – Спр. 202. – Арк. 103.

Таблиця 6. Склад міської ради м. Дрогобича на 20 травня 1934 р.

Президент міста Раймонд Ярош (Rajmond Jarosz)		
Суд присяжних: 1. Инж. Станіслав Клея (Inż. Stanisław Kleja). 2. Осіовські Казимир (Osowski Kazimierz). 3. Др. Вітвіцькі Степан (Dr. Witwicki Stefan).		
Склад міської ради		
№ п/п	Кирилиця	Латина
1	Др. Павел Адлсберг	Dr. Adlersberg Pawel
2	о. Северин Бараник	Ks. Baranyk Seweryn
3	Инж. Кароль Бауер	Inż. Bauer Karol
4	Зигмунд Білуховський	Biluchowski Zygmunt
5	Людвік Фріц	Fritz Ludwik
6	Зигмунд Гутенплан	Guttenplan Zygmunt
7	Ян Гобгарський	Hobgarski Jan
8	Ліпа Йоллес	Jolles Lipa
9	Зигмунд Кобрин	Kobryn Zygmunt
10	Др. Юзеф Костжемський	Dr. Kostrzemski Józef
11	Кс. Др. Казимир Котула	Ks. Dr. Kotula Kazimierz
12	Др. Абрагам Крігель	Dr. Krigel Abraham
13	Михайло Кравецький	Krzawiecki Michał
14	Др. Леопольд Ліберман	Dr. Lieberman Leopold
15	Др. Сімхе Маргулес	Dr. Margulies Simche
16	Микола Мицавка	Mycawka Mikołaj
17	Петро Новосельський	Nowosielski Piotr
18	Ян Опіц	Opitz Jan
19	Инж. Вацлав Пьотравкі	Inż. Piotrowaki Waclaw
20	Йоель Рафлер	Reifler Joel
21	Вільгельм Рурберг	Rurberg Wilhelm
22	Шмерль Сандгауз	Sandhaus Schmerl
23	Др. Еміль Скульський	Dr. Skulski Emil
24	Леон Спандорф	Spandorf Leon
25	Михайло Стоцький	Stocki Michał
26	Теодор Шипайло	Szypajło Teodor
27	Др. Тадеуш Тарговський	Dr. Targowski Tadeusz
28	Едвард Тхужельський	Tchórzelski Edward
29	Юля Відух	Widuch Julja
30	Др. Еліаш Винницький	Dr. Winnicki Eliasz
31	Тадеуш Возняк	Woźnak Tadeusz
32	Станіслав Взорек	Wzorek Stanisław

ДАЛО. – Ф. 1205. – Оп. 1. – Спр. 202. – Арк. 123.

Таблиця 7. Список адміністрації магістрату м. Дрогобич 1935 – 1936
(за протоколами засідань міської ради м. Дрогобича)

№ п/п	Назва комітету	Дата	Голова	Члени магістратської ради та виконавчі працівники
1	Міська рада комунальної ошадкаси	16.VII. 1935	Раймонд Ярош (Rajmund Jarosz).	Члени: Фрітц Людвік (Fritz Ludwik). Опітц Ян (Opitz Jan). Возняк Тадеуш (Woźniak Tadeusz). Др. Дуркалес Кшистоф Болеслав (Dr. Durkalec Krzysztof Boleslaw). Др. Ляхочінський (D-r Łachociński). Інж. Дубік Йозеф (Inż. Dubik Józef). Др. Хаусман Йоахім (Hausman Joachim). Др. Маргулес Сімхе (Dr. Margulies Simche). Др. Танненбаум Леон (Dr. Tannenbaum Leon). Корнілко Ізидор (Kornilko Izydor). Др. Росенблат Ізак (Dr. Rosenblat Izak). Др. Вітвіцькі Степан (Dr. Witwicki Stefan). Др. Костршемські Йозеф (Dr. Kostrzemski Józef). Гевко Осип (Hewko Osyp). Яців Василь (Jaciów Bazyli).
2	Комітет розбудови міста	16.VII. 1935	Раймонд Ярош (Rajmund Jarosz).	Члени: Інж. Клея Станіслав (Inż Kleja Stanisław). Інж. Голбдвассер Олександр (Inż. Goldwasser Aleksander). Йоллес Ліпа (Jolles Lipa). Колєндовський Мар'ян (Kolendowski Marjan). Білоховський Зигмунд (Biluchowski Zygmunt). Др. Вінницький Еліаш (Dr. Winnicki Eljasz). Інж. Дидинський Володимир (Inż. Dydziński Włodzimierz).
3	Боргова комісія	24.X. 1934	Раймонд Ярош (Rajmund Jarosz).	Заступник – Др. Леон Танненбаум (Dr. Leon Tannenbaum). Члени Інж. Станіслав Клея (Inż. Stanisław Kleje). Казимира Ошовського (Kazimierza Osiewskiego). Др. Степан Вітвіцький (Dra. Stefana Witwickiego). Др. Еміль Скульський (Dra. Emila Skulskiego). Др. Еліаш Вінницький Dra. Eljasza Winnickie. Др. Маргулес Сімхе (Dra Margulies Simshe). Др. Йоахім Хаусман (Dra. Joachima Hausmana).

4	Дисциплінарна комісія для працівників магістрату	16.VII. 1935	Др. Еміль Скульський (Dr. Emil Skulski)	Заступник – Др. Крігель Абрагам (Dr. Krigel Abraham). Члени: Рада директорів. Др. Вітвіцькі Степан (Dr. Witwicki Stefan) його заступник Др. Хаусман Йоахим (Dr. Hausman Joachim), з працівників магістрату – Кушнір Стефан (Kusznir Stefan), заступник Щепка Станіслав (Inż. Szczepka Stanislaw). Наглядовий комісар – Р. Ярош.
5	Фонд кредитування для ремісників християн	16.VII. 1935	Раймонд Ярош (Rajmund Jarosz).	Члени: Фрітц Людвік (Fritz Ludwik). Возняк Тадеуш (Woźniak Tadeusz). Др. Костржемські Йосип (Dr. Kostrzemski Józef).
6	Комісія соціальної допомоги для працівників магістрату	16.VII. 1935	Раймонд Ярош (Rajmund Jarosz).	Члени: Хомсова Лариса (Chomsowa Larysa). о. Бараник Северин (Ks. Baranyk Seweryn). Др. Крігель Абрага (Dr. Krigel Abraham). Спандорф Леон (Spandorf Leon). Др. Ліберман Леопольд (Dr. Liberman Leopold). Бауєрова Анна (Bauerowa Anna). Хмілевська Яніна (Chmielewska Janina). Шелевицова Яніна (Szelewiczowa Janina). Сомхянцова Владислава (Somchjancowa Władysława). Ротхебергова Наталя (Rothebergowa Natalja). Сафрін Еміль (Safrin Emil). Вітвіцька Меланія (Witwicka Melanja). Ласкова Стефанія (Laskowa Stefanja). Більховська Олена (Biłuchowska Helena). Виджіка Казимир (Wydźga Kazimierz). Опіт Ян (Opit Jan). Фрідманова Нетті (Friedmanowa Netti). Хопфінгер Еїшір (Hopfinger Eisig). Горніцькі Олександр (Hornicki Aleksander).

ДАЛО. – Ф. 1205. – Оп. 1. – Спр. 202. – Арк. 1 – 325.

Ігор Чава.

Міжвоєнний Дрогобич: до характеристики діяльності органів влади та управління.

В публікації розкривається мало відома сторінка з історії дрогобицького магістрату міжвоєнної доби, який функціонував до 1939 р. На підставі протоколів засідань міської ради Дрогобича 30-х рр. ХХ ст. вперше в історіографії Дрогобича зроблено спробу

систематизації даних про місцевих урядників, включаючи переліки бургомістрів, їх заступників, асесорів, та ін. Акцентовано увагу на кількох контекстах пов'язаних з періодом урядування дрогобицьких бургомістрів: Леона Реутта, Раймонда Яроша, Міхала Пеховича.

Ihor Chava.

The interwar Drohobych: to the characterization of the activity of the government and administration.

This publication revealed the little known page of the history of Drohobych magistrate of the interwar period, which functioned till 1939. Based on the protocols of the meetings of the City Council of Drohobych in the 30's. of the XX-th c. for the first time in the historiography of Drohobych an attempt to systematize data about local officials, including lists of mayors, their deputies, assessor, etc. is made. It is focused on the several contexts associated with the period of the governance of such Drohobych burgomasters as Leon Reutt, Raymond Yarosh, Michal Pyehovych.